

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кужіль Євгенії Мефодіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення абзацу першого пункту 1 статті 12 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“

м. К и ї в
27 березня 2019 року
№ 83-2(I)/2019

Справа № 3-74/2019(1633/19)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого, доповідача,
Саца Сергія Володимировича,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кужіль Євгенії Мефодіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення абзацу першого пункту 1 статті 12 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Мельника М.І. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Кужіль Є.М. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність пунктам 1, 6 частини першої статті 92 Конституції України окремого положення абзацу першого пункту 1 статті 12 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–XII зі змінами (далі – Закон) „порядок забезпечення військовослужбовців та членів їх сімей жилими приміщеннями визначається Кабінетом Міністрів України“.

Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає, що Кужіль Є.М. звернулася до СУД 1 з позовом до Центрального апарату Служби безпеки України про визнання дій протиправними, визнання недійсним і скасування рішення та зобов'язання вчинити дії, в якому просила визнати порушенням право на житло дітей-близнят напівсиріт померлого майора ОСОБА 1 ; визнати незаконним та скасувати рішення про зняття померлого майора ОСОБА 1 з квартирної черги у зв'язку зі смертю; зобов'язати житлово-побутову комісію Центрального апарату Служби безпеки України внести зміни до справи квартирної обліку про факт народження двох його дітей; визнати його сім'ю такою, що потребує поліпшення житлових умов.

СУД 1 рішенням від хх.хх.хххх року, залишеним без змін постановою СУД 2 від хх.хх.хххх року та постановою СУД 3 від хх.хх.хххх року, відмовив у задоволенні позову Кужіль Є.М.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що застосування оспорюваного положення Закону призвело до порушення конституційних прав на житло ОСОБА 1 та його дітей.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що автор клопотання не обґрунтував, у чому саме полягає невідповідність окремого положення абзацу першого пункту 1 статті 12 Закону пунктам 1, 6 частини першої статті 92 Конституції України. На підтвердження неконституційності оспорюваного положення Закону Кужіль Є.М. аналізує судові рішення у своїй справі та фактично висловлює незгоду з постановою СУДЗ від ХХ.ХХ.ХХХХ } року, вказуючи, що „суд проігнорував норми Конституції України“. Однак незгода із судовими рішеннями не може вважатися обґрунтуванням неконституційності оспорюваних положень закону (ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 17-у(II)/2018, від 6 червня 2018 року № 18-у(II)/2018).

Крім того, аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Кужіль Є.М. фактично висловлює незгоду із законодавчим регулюванням порядку забезпечення військовослужбовців та членів їх сімей жилими приміщеннями, наводить свої пропозиції щодо внесення змін до оспорюваного положення Закону, що не є обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваного положення Закону у розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо: вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої

законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (частина перша); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

З аналізу судових рішень, копії яких долучено до конституційної скарги, вбачається, що Кужіль Є.М. вичерпала всі національні засоби юридичного захисту, що підтверджується наявністю постанови СУД 3 від .xx.xx.xxxx року, яка є остаточним судовим рішенням у її справі.

Конституційна скарга Кужіль Є.М. датована та надіслана до Конституційного Суду України 6 березня 2019 року, тобто строк її подання, встановлений у пункті 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, пропущено. Клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги відповідно до частини третьої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Кужіль Є.М. не заявляла.

Той факт, що автор клопотання вже звертався до Конституційного Суду України з конституційною скаргою з аналогічного питання і після її повернення керівником Секретаріату Конституційного Суду України подав виправлену конституційну скаргу, не може вказувати на дотримання Кужіль Є.М. строку подання конституційної скарги, оскільки Законом України „Про Конституційний Суд України“ передбачена можливість повторного звернення до Конституційного Суду України з дотриманням вимог цього закону, зокрема щодо строку подання конституційної скарги.

З огляду на наведене суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55, пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для

відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кужіль Євгенії Мефодіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення абзацу першого пункту 1 статті 12 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**